

[Bolvig]

vegne for nylig henvendte mig til ministerens kollega arbejdsministeren for at bede regeringen overveje, om ikke det var muligt at finde en ordning for alle de 5 ATP-afledte ydelser, om man kunne finde en fælles faktor og derigennem gøre hele systemet lettere og smidigere.

Jeg vil gerne se positivt på ministerens besvarelse og spørge, om det er rigtigt, når jeg opfatter ministeren således, at ministeren vil være villig til at overveje på regeringens vegne eventuelt at ændre systemet med virkning fra 1. januar næste år.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg kan i dette øjeblik kun henholde mig til det, jeg sagde indledningsvis. For det første, at det må være nødvendigt nærmere at få godtgjort de vanskeligheder, der måtte knytte sig til den valgte opkrævningsform, før der træffes beslutning om at ændre den.

For det andet, at det under ingen omstændigheder er praktisk og teknisk muligt at foretage ændringer før til 1. januar 1982.

Jeg skal i øvrigt give den oplysning, at der i forarbejdet – det er en oplysning, som arbejdsministeren har skænket mig – til den lovgivning, der gælder på området nu om opkrævningen, har været overvejelser om at knytte den til ATP, hvad der muligvis kunne have bidraget til en forenkling, men det skal oplyses, at på arbejdsgivernes foranledning sagde ATP nej hertil, og det har altså bidraget til, at vi har fået det system, der i øjeblikket gælder. Mere kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt.

Dyremose (KF):

Selv om jeg her skal stille spørgsmål til ministeren, kan jeg ikke undlade at sige, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en hel stad. Jeg ønsker de radikale velkommen i flokken og håber, at CD og kristeligt folkeparti også kommer, så er der chance for, at vi kan presse regeringen til at gå i gang med en ændring på dette område.

Til det tekniske, som ministeren sagde sidst: man kan jo godt knytte det til ATP-bidragets størrelse, uden at indkrævningen sker sammen med ATP, så der er muligheder for at gøre dette meget enklere, og der er specielt

muligheder for at gøre indbetalingerne noget sjældnere. Jeg håber, at det, at et af de forligspartier, der har været med i sagen, er begyndt ligesom at røre på sig, kan få ministeren til at overveje lidt mere aktivt, end han ellers lagde op til i sit første svar, og ellers er der jo mulighed for, at andre end regeringen kan komme med lovforslag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 510

7) Til undervisningsministeren af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Finder ministeren det korrekt, at staten medvirker til finansiering af russisk propaganda i danske skoler?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 26. januar er dansk sikkerheds- og forsvarspolitik taget op til debat under en sovjetisk propagandaturné til danske seminarier og gymnasier. Turneen er startet på Aurehøj statsgymnasium, Gentofte, med deltagelse af en sovjetisk sikkerhedsekspert fra Moskva, og gymnasiets rektor, Søren Brogaard, har ved skrivelse til alle landets lærerrådsformænd tilbudt hjælp til arrangementerne. Udgifterne til propandaugen skal, efter hvad der oplyses, delvis afholdes af den danske stat.

Det kan ikke være rimeligt, at kommunistisk propaganda i danske skoler finansieres ved hjælp af statsmidler.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det spørgsmål, som fru Annelise Gotfredsen her stiller mig, er stillet mig fra hr. Sønderby omtrent ligegyldende, men til skriftlig besvarelse, og jeg har netop svaret hr. Sønderby. Da svaret imidlertid næppe er nået frem til folketinget, vil jeg godt her referere, hvad jeg har skrevet i dette svar.

Baggrunden for spørgsmålet er, at nogle gymnasieskoler i sidste uge afholdt fællestimer med deltagelse af en sovjetisk gæst, hvis besøg var formidlet gennem organisationen Samarbejdskomiteen for Fred og Sikkerhed.

På enhver gymnasieskole skal der i løbet af skoleåret afholdes mindst 8 fællesarrangementer, og formålet med disse arrangementer